

Krigsministeren: Jeg troer, at den ærede Drøfter ikke har udtrykt sig aldeles nøjagtigt i sin Skildring af nærværende Sag, som derved faaer en saadan Bending, som om det var aldeles klart, at Krigsministeriet ikke havde handlet, som det burde. Dette troer jeg ikke med Føie kan siges. Efterat den paagjældende Militair var kommen her tilbage, har man nemlig strax ladet nedsætte en Overkrigscommission, der nøie har undersøgt hele hans Forhold, ligesom jeg ogsaa hertil skal føie, at det af Generalauditeurens Relation om Overkrigscommissionens Betænkning fremgaaer, at Commissionen ikke har kunnet erkjende, at Major Kosoed har staaet i nogetsomhelst Tjenesteforhold til den oprørske Regjering enten før eller efter Baabensstilstanden, eller at hans Hensigt har været at unddrage sig sin Tjeneste ved Artilleriet (Hør!); men kun, at han har ladet det mangle paa den „Conduite“, hvor paa der efter hans Stilling med Føie kunde gjøres Krav. Herefter var der altsaa ikke tilstrækkelig Grund til at indstille ham til Afsted „paa Grund af Misligheder i hans Embedsforelse“, og han er heller ikke indstillet til Afsted umiddelbart efter eller som en Følge af Overkrigscommissionens Beretning og Undersøgelse, men først — skjøndt Overkrigscommissionens Kjendelse allerede er afgiven den 25de Mai 1849 — affædiget i Løbet af dette Foraar, og efterat man havde overtydet sig om, at hans Alder og vedvarende Svaghed var til Hinder for, at han kunde forblive i Tjenesten. Da hans Svagelighed ikke alene var Krigsministeriet „vitterlig“, men ogsaa var bleven konstateret ved Overkrigscommissionens Undersøgelse, saa fandt Krigsministeriet ikke, at der i det foreliggende Tilfælde var Føie til at indhente nogen Lægeattest; men en saadan er dog paa et senere Stadium bragt tilveie, og den udviser, at hans nærværende svagelige Helbredstilstand har været den samme i de sidste 2—3 Aar. Jeg troer saaledes, at det vel kan siges, at der har været Føie for Krigsministeriet til at indstille ham til den foreslaaede Pension, og Finantsministeren, med hvem jeg naturligtvis herom har corresponderet, har været af samme Mening. I Overensstemmelse hermed er Sagen indstillet til Hs. Majestæt, over-

eensstemmende med hvis allerhøieste Resolution Major Kosoed derefter er affædiget.

Finantsministeren: Da det er mig, der i min forrige Egenkab som Generalauditeur, har afgivet Betænkning i denne Sag, skal jeg tillade mig at tilføie et Par Bemærkninger. Ved den Overkrigscommission, som blev nedsat for at undersøge Major Kosoeds Forhold, blev det vel oplyst, at han ikke i enhver Henseende havde iagttaget, hvad der kunde fordres af en Officeer i hans Stilling, men det blev tillige godtgjort, at han ikke paa nogen som helst Maade havde staaet i Forbindelse med den oprørske Regjering (Nei!), og naar jeg desuagtet denne Gang har indstillet, at der vel kunde være Anledning til at affædige ham, saa er dette altsaa ikke skeet paa Grund af saadanne „Misligheder“, der, som det hedder, i Pensionslovens § 6, „kunne svække den for hans Stilling nødvendige Agtelse og Tillid“, thi Noget, der kunde berettigge hertil, er ikke oplyst under Sagen. Det, der kunde lægges ham tillast, var fornemmelig, at han ikke paa en fuldkommen tjenstmæssig Maade havde ladet sine Foresatte i Kjøbenhavn betimeligen vide, at han ved Sygdom var forhindret fra at reise fra Rendsborg paa samme Tid som de øvrige Officerer, men den Omstændighed, at han ikke paa en saadan tjenstmæssig Maade, men ved sine Kammergæter har ladet sine Foresatte dette vide, kan dog ikke siges at være en saadan Mislighed, at han derved skulde have fortabt „Agtelse og Tillid.“ Endvidere er der oplyst et andet Punkt om ham, der ogsaa ved første Diekast kunde synes at vække et Sin mod ham, uden at dette dog efter samtlige dermed forbundne Omstændigheder kan tillægges afgjørende Bægt. De Officerer, som bleve tilbage i Holsteen, efterat Oprøret var udbrudt, og ikke vilde afgive en Forsikkring om, ikke at ville tjene mod Holstenerne, og som derfor ikke fik Tilladelse til at begive sig til Danmark; vedbleve at oppebære Gage (Hør!) eller Pension, hvad man nu vil kalde det, som udbetaltes i Holsteen (Hør!). Da Baabensstilstanden blev sluttet, vendte Officererne tilbage til Danmark; og saa bortfaldt denne Udbetaling i Holsteen. Majoren blev imidlertid tilbage (Hør!); men det er oplyst, ikke blot, at han paa den Tid var